

РЕШЕНИЕ

№ 3916

гр. София, 15.06.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 61 състав,
в публично заседание на 20.05.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маргарита Немска

при участието на секретаря Дора Тинчева, като разгледа дело номер **9131** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 118, ал. 3 от Кодекса за социално осигуряване /КСО/.

Образувано е по жалба с вх. № 27940/09.09.2020 г. по описа на АССГ от М. Р. А. с ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място], [улица] срещу Решение № Ц1040-21-40/25.06.2020 г. на директора на ТП на НОИ С.-град, с което е отхвърлена като неоснователна жалба с вх. № Ц1012-01-254/03.06.2020 г., подадена от М. А., и е потвърдено Разпореждане № РВ-3-21-00701855/15.01.2020 г. на ръководителя на контрола по разходите на ДОО в ТП на НОИ С.-град, с което е установено задължение на лицето в размер на 5 412,68 лв.

В жалбата е посочено, че решението, както и потвърденото с него разпореждане са незаконосъобразни.

В съдебно заседание жалбоподателката не се явява, представлява се от адв. К. и адв. Т., които поддържат жалбата и молят оспореното решение да бъде отменено. Претендират разноси. Молят, в случай че жалбата бъде отхвърлена, на ответника да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение в минимален размер. Представят писмени бележки.

Ответникът – директорът на ТП на НОИ С.-град – в съдебно заседание не се явява, представлява се от юрк. Б., която оспорва жалбата и моли същата да бъде отхвърлена като неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение. Представя писмени бележки.

Съдът, след като се запозна с представените по делото доказателства и взе предвид становищата на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

За М. Р. А. в ТП на НОИ –С. град се предоставени удостоверения обр. № 9 (към. чл. 11, ал. 1 от НПОПДОО) в качеството ѝ на самоосигуряващо се лице, упражняващо свободна професия, от осигурителя [фирма], като лице, работещо по договор за управление и контрол, и от осигурителя [фирма], като лице, работещо по трудово правоотношение, с право на изплащане на парични обезщетения за временна неработоспособност поради общо заболяване, както следва:

За периода 15.02.2016-20.02.2016 г. по болничен лист № E20154017289; за периода 14.03.2016-19.03.2016 г. по болничен лист № E20154017402; за периода 09.05.2016-19.05.2016 г. по болничен лист № E20165358201; за периода 30.05.2016-09.06.2016 г. по болничен лист № E20165358248; за периода 09.06.2016-13.06.2016 г. по болничен лист № E20165358283; за периода 13.06.2016-03.07.2016 г. по болничен лист № E20165332845; за периода 03.07.2016-23.07.2016 г. по болничен лист № E20165332976; за периода 23.07.2016-07.08.2016 г. по болничен лист № E20165333133; за периода 10.10.2016-15.10.2016 г. по болничен лист № E20166749114; за периода 15.10.2016-22.10.2016 г. по болничен лист № E20167098815; за периода 22.10.2016-29.10.2016 г. по болничен лист № E20166889534; за периода 07.11.2016-27.11.2016 г. по болничен лист № E20166732085; за периода 27.11.2016-17.12.2016 г. по болничен лист № E 20166732252; за периода 17.12.2016-06.01.2017 г. по болничен лист № E20167449328; за периода 03.04.2017-03.05.2017 г. по болничен лист № E20178879335; за периода 03.04.2017-03.05.2017 по болничен лист № E20178879155; за периода 03.05.2017-02.06.2017 г. по болничен лист № E20178879356; за периода 02.06.2017-02.07.2017 г. по болничен лист № E20178879499; за периода 02.07.2017-01.08.2017 г. по болничен лист № E20170656358; за периода 01.08.2017-31.08.2017 г. по болничен лист № E20171220825; за периода 31.08.2017-30.09.2017 г. по болничен лист № E20171220826; за периода 30.09.2017-31.10.2017 г. по болничен лист № E20171221023; за периода 26.02.2018-03.03.2018 г. по болничен лист № E20180701296; за периода 03.03.2018-10.03.2018 г. по болничен лист № E20180701322.

Съгласно информационната система на НОИ е установено, че М. А. е декларирила начало на осигуряването за общо заболяване и майчинство, инвалидност поради общо заболяване, старост и смърт, считано от 05.11.2012 г. в качеството си на самоосигуряващо се лице, упражняващо свободна професия. Лицето е декларирило дата на прекъсване на дейността, считано от 13.03.2017 г.

Съгласно „Справка за деклариран облагаем доход като самоосигуряващо се лице“ за 2016 г. и 2017 г. минималният осигурителен доход, според чл. 9, ал. 1 ,т. 2 от ЗБДОО на М. А. е 550 лв.

След извършена проверка в Регистъра на осигурените лица е установено, че осигурителният доход, върху който се е осигурявало лицето, за 2016 г. е: за м. 01.2016 г. – 1 800 лв.; за м.02.2016 г. – 1 371,43 лв.; за м. 03.2016 г. – 1 390,91 лв.; за м. 04.2016 г. – 1 800 лв.; за м. 05.2016 г. – 757,89 лв.; за м. 06.2016 г. – 0,00 лв.; за м. 07.2016 г. – 0,00 лв.; за м. 08.2016 г. – 1 408,70 лв.; за м. 09.2016 г. – 1 800 лв.; за м. 10.2016 г. – 514,29 лв.; за м. 11.2016 г. – 327,27 лв.; за м. 12.2016 г. – 0,00 лв.; общо в размер на 11

170,49 лв.

За м. 01.2017 г. – 1 472,73 лв.; за м. 02.2017 г. – 1 800 лв.; за м. 03.2017 г. – 572,73 лв. (последен ден в осигуряване 12.03.2017 г.), общо в размер на 3 845,46 лв.

При извършена проверка в информационната система на НОИ – справка „Окончателен размер на осигурителния доход“, таблица 1, за определяне на окончателния размер на осигурителния доход, върху който се дължат осигурителни вноски за ДОО и допълнително задължително пенсионно осигуряване в универсален пенсионен фонд, е установено, че М. А. е подала годишна данъчна декларация за 2016 г. и 2017 г. по чл. 50 от ЗДДФЛ, в която окончателният размер на осигурителния доход е по-малък от сбора на доходите, върху които са внасяни авансово осигурителните вноски. Доходът на лицето за 2016 г. е 870,25 лв. месечно, а за 2017 г. – 66,59 лв. месечно.

Констатирано е, че изплатените парични обезщетения на М. А. за периода 15.02.2016-10.03.2018 г. са:

- За периода 15.02.2016-20.02.2016 г. по болничен лист № E20154017289 е изплатено парично обезщетение за временна неработоспособност в размер на 233,47 лв. при дължимо 166,55 лв.;
- За периода 14.03.2016-19.03.2016 г. по болничен лист № E20154017402 е изплатено парично обезщетение за временна неработоспособност в размер на 244,41 лв. при дължимо 126,80 лв.;
- За периода 09.05.2016-19.05.2016 г. по болничен лист № E20165358201 е изплатено парично обезщетение за временна неработоспособност в размер на 436,00 лв. при дължимо 234,67 лв.;
- За периода 30.05.2016-09.06.2016 г. по болничен лист № E20165358248 е изплатено парично обезщетение за временна неработоспособност в размер на 436,00 лв. при дължимо 234,67 лв.;
- За периода 09.06.2016-13.06.2016 г. по болничен лист № E20165358283 е изплатено парично обезщетение за временна неработоспособност в размер на 109,00 лв. при дължимо 58,67 лв.;
- За периода 13.06.2016-03.07.2016 г. по болничен лист № E20165332845 е изплатено парично обезщетение за временна неработоспособност в размер на 817,50 лв. при дължимо 440,01 лв.;
- За периода 03.07.2016-23.07.2016 г. по болничен лист № E20165332976 е изплатено парично обезщетение за временна неработоспособност в размер на 817,50 лв. при дължимо 440,01 лв.;
- За периода 23.07.2016-07.08.2016 г. по болничен лист № E201653333133 е изплатено парично обезщетение за временна неработоспособност в размер на 545,00 лв. при дължимо 293,34 лв.;
- За периода 10.10.2016-15.10.2016 г. по болничен лист № E20166749114 е изплатено парично обезщетение за временна неработоспособност в размер на 311,92 лв. при дължимо 163,32 лв.;
- За периода 15.10.2016-22.10.2016 г. по болничен лист № E20167098815 е изплатено парично обезщетение за временна неработоспособност в размер на 311,92 лв. при дължимо 163,32 лв.;
- За периода 22.10.2016-29.10.2016 г. по болничен лист № E20166889534 е изплатено парично обезщетение за временна неработоспособност в размер на 311,92 лв. при дължимо 163,32 лв.;

- За периода 07.11.2016-27.11.2016 г. по болничен лист № E201667320985 е изплатено парично обезщетение за временна неработоспособност в размер на 893,88 лв. при дължимо 526,92 лв.;
- За периода 27.11.2016-17.12.2016 г. по болничен лист № E20166732252 е изплатено парично обезщетение за временна неработоспособност в размер на 893,88 лв. при дължимо 526,92 лв.;
- За периода 17.12.2016-06.01.2017 г. по болничен лист № E20167449328 е изплатено парично обезщетение за временна неработоспособност в размер на 715,11 лв. при дължимо 421,53 лв.;
- За периода 03.04.2017-03.05.2017 г. по болничен лист № E20178879335 е изплатено парично обезщетение за временна неработоспособност в размер на 883,95 лв. при дължимо 748,64 лв.;
- За периода 03.04.2017-03.05.2017 г. по болничен лист № E20178879155 е изплатено парично обезщетение за временна неработоспособност в размер на 1 049,00 лв. при дължимо 0,00 лв.;
- За периода 03.05.2017-02.06.2017 г. по болничен лист № E20178879356 е изплатено парично обезщетение за временна неработоспособност в размер на 1 104,93 лв. при дължимо 935,79 лв.;
- За периода 02.06.2017-02.07.2017 г. по болничен лист № E20178879499 е изплатено парично обезщетение за временна неработоспособност в размер на 1 160,17 лв. при дължимо 982,58 лв.;
- За периода 02.07.2017-01.08.2017 г. по болничен лист № E20170656358 е изплатено парично обезщетение за временна неработоспособност в размер на 1 160,17 лв. при дължимо 982,58 лв.;
- За периода 01.08.2017-31.08.2017 г. по болничен лист № E20171220825 е изплатено парично обезщетение за временна неработоспособност в размер на 1 215,42 лв. при дължимо 1 029,37 лв.;
- За периода 31.08.2017-30.09.2017 г. по болничен лист № E20171220826 е изплатено парично обезщетение за временна неработоспособност в размер на 1 104,93 лв. при дължимо 935,79 лв.;
- За периода 30.09.2017-31.10.2017 г. по болничен лист № E20171221023 е изплатено парично обезщетение за временна неработоспособност в размер на 1 104,93 лв. при дължимо 935,79 лв.;
- За периода 26.02.2018-03.03.2018 г. по болничен лист № E20180701296 е изплатено парично обезщетение за временна неработоспособност в размер на 102,17 лв. при дължимо 98,31 лв.;
- За периода 03.03.2018-10.03.2018 г. по болничен лист № E20180701322 е изплатено парично обезщетение за времена неработоспособност в размер на 204,33 лв. при дължимо 196,62 лв.

Издадено е Разпореждане № РВ-3-21-00701855/15.01.2020 г. на ръководителя на контрола по разходите на ДОО в ТП на НОИ С.-град, с което е разпоредено лицето да възстанови добросъвестно получените обезщетения в по-голям размер за периода 15.02.2016-10.03.2018 г. в общ размер на 5 412,68 лв. Разпореждането е оспорено по административен ред, като е потвърдено с Решение № Ц1040-21-40/25.06.2020 г. на директора на ТП на НОИ С.-град.

По делото са представени като доказателства: ГДД по чл. 50 от ЗДДФЛ за 2014 г., 2015 г., 2016 г. и 2017 г.; справка-данни за осигуряването на лицето по ЕГН за

периода 01.01.2014-31.12.2017 г.; справка за задълженията на осигурител по декларация обр. 6/ Заявление (актуално състояние) за периода на задължението от 2014 г. до 2017 г.; Решение № 1040-21-271/04.07.2017 г. на директора на ТП на НОИ С.-град; Решение № 1040-21-101/13.04.2016 г. на директора на ТП на НОИ С.-град; Разпореждане № РВ-3-21-00237621/06.03.2017 г. на ръководителя на контрола по разходите на ДОО в ТП на НОИ С.-град; справка данни по партидата на самоосигуряващите се лица за М. А. за периода м. 01.2014-м. 12.2020 г.; справка подадени данни в РОЛ за МР към 13.01.2021 г. за периода м. 01.2014- м. 02.2018 г.; справка № 22А – деклариран вид на осигуряване от самоосигуряващите се лица за М. А.; справка направени вноски за фонд ДОО за период на осигурителните вноски от м. 01.2015 г. до м. 12.2015 г., регистрационни данни в ТП на НОИ по ЕГН за лицето; справка за декларираните в персонален регистър и внесените в приходи суми и разликата между тях помесечно (по фонд и параграф) за периода м. 01.2015-м. 12.2015 г. за фонд ДОО за лицето; справка за декларираните в персонален регистър и внесените в приходи суми и разликата между тях помесечно (по фонд и параграф) за периода м. 01.2016-м. 12.2016 г. за фонд ДОО за лицето; таблица 1 за определяне на окончателния размер на осигурителния доход за 2016 г., върху който се дължат осигурителни вноски да ДОО и ДЗПО в универсален пенсионен фонд, подадена от лицето; указания за попълване на таблица 1; заверена справка за задълженията и плащанията за 2015 г.; заверена справка за задълженията на осигурител по декларация обр. 6 за 2015 г.; заверена справка по ЕГН на самоосигуряващо се лице за съответствие между декларирани данни и направени вноски; справка от електронния регистър на болничните листове; справка за осигурителен стаж и доходи при пенсиониране.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи: Жалбата е подадена в преклузивния 14-дневен срок по чл. 118, ал. 1 от КСО, от лице, имащо правен интерес от оспорване, и срещу подлежащ на съдебен контрол акт, поради което е допустима.

Разгледана по същество жалбата е основателна.

Оспореното решение е издадено от компетентен орган по чл. 117, ал. 1 от КСО–директорът на ТП на НОИ-С. град. Потвърденото с решението на директора на ТП на НОИ С.-град разпореждане също е издадено от компетентен орган в съответствие с чл.114 ал.3 от КСО – „ръководител на контрола по разходите на ДОО“ .

Оспореното решение, както и потвърденото с него разпореждане отговаря на изискванията на чл. 117, ал. 5 от КСО, във връзка с чл. 59, ал. 2 от АПК, посочени са фактически и правни основания за издаването им. Същите са издадени при спазване на законоустановената форма

В хода на административното производство не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила.

Съгласно чл. 40, ал. 1 от КСО, осигурените лица за общо заболяване и майчинство имат право на парично обезщетение вместо възнаграждение за времето на отпуск поради временна неработоспособност и при трудоустрояване, ако имат най-малко 6 месеца осигурителен стаж като осигурени за този риск.

Легалната дефиниция на осигурено лице се съдържа в § 1, ал. 1, т. 3 от ДР на КСО. Според тази разпоредба, „осигурено лице“ е физическо лице, което извършва трудова дейност, за която подлежи на задължително осигуряване по чл. 4 и чл. 4а, ал. 1, и за което са внесени или дължими осигурителни вноски. Осигуряването на лицето, което

е започнало трудова дейност съгласно чл. 10, продължава и през периодите по чл. 9, ал. 2, т. 1 - 3 и 5. Самоосигуряващите се лица се смятат за осигурени за времето, през което са внесени дължимите осигурителни вноски по чл. 6, ал. 8, а лицата по чл. 4а се смятат за осигурени за времето, през което са внесени дължимите осигурителни вноски.

Според чл. 4, ал. 3, т. 1 и т. 2 от КСО, задължително осигурени за инвалидност поради общо заболяване за старост и за смърт са: лицата, регистрирани като упражняващи свободна професия и/или занаятчийска дейност; лицата, упражняващи трудова дейност като еднолични търговци, собственици или съдружници в търговски дружества, физическите лица - членове на неперсонифицирани дружества и лицата, които се облагат по реда на чл. 26, ал. 7 от Закона за данъците върху доходите на физическите лица. Съгласно ал. 4 на същата разпоредба, лицата по ал. 3, т. 1, 2 и 4 по свой избор могат да се осигуряват и за общо заболяване и майчинство. Според чл. 6, ал. 8 от КСО, Осигурителните вноски за лицата по чл. 4, ал. 3, т. 1, 2 и 4 са за сметка на осигурените лица и се дължат авансово: върху месечен осигурителен доход между минималния и максималния месечен размер на дохода, определен със закона за бюджета на държавното обществено осигуряване за съответната година.

Размерът на паричното обезщетение за безработица се определя по реда на чл. 41, ал. 1 от КСО, съгласно който дневното парично обезщетение за временна неработоспособност поради общо заболяване се изчислява в размер 80 на сто, а за временна неработоспособност поради трудова злополука или професионална болест - в размер 90 на сто от среднодневното брутно трудово възнаграждение или среднодневния осигурителен доход, върху които са внесени или дължими осигурителни вноски, а за самоосигуряващите се лица-внесени осигурителни вноски за общо заболяване и майчинство за периода от 18 календарни месеца, предхождащи месеца на настъпване на неработоспособността.

Съгласно чл. 31, ал. 1, т. 1, б. „б“ от Наредбата за паричните обезщетения и помощи по ДОО (Обн. ДВ. бр.57 от 28 Ю. 2015г.), доходът за периода от 18 календарни месеца, а при бременност и раждане и при осиновяване на дете до 5-годишна възраст - от 24 календарни месеца, предхождащи месеца на настъпване на временната неработоспособност или на началото на отпуска за бременност и раждане и при осиновяване на дете до 5-годишна възраст, от който се изчислява дневното парично обезщетение за временна неработоспособност, за бременност и раждане и при осиновяване на дете до 5-годишна възраст, включва дохода, върху който са внесени авансово осигурителни вноски за общо заболяване и майчинство - за самоосигуряващите се лица. Съгласно чл. 31, ал. 1, т. 1, б. „б“ на същата разпоредба /в сила от 01.01.2017 г./, доходът за периода от 18 календарни месеца, а при бременност и раждане и при осиновяване на дете до 5-годишна възраст - от 24 календарни месеца, предхождащи месеца на настъпване на временната неработоспособност или на началото на отпуска за бременност и раждане и при осиновяване на дете до 5-годишна възраст, от който се изчислява дневното парично обезщетение за временна неработоспособност, за бременност и раждане и при осиновяване на дете до 5-годишна възраст, включва дохода, върху който са внесени осигурителни вноски за общо заболяване и майчинство - за самоосигуряващите се лица.

Съгласно чл. 6, ал. 9 от КСО, Окончателният размер на месечния осигурителен доход за лицата по ал. 8 - лицата по чл. 4, ал. 3, т. 1, 2 и 4, се определя за периода, през който е упражнявана трудова дейност през

предходната година въз основа на данните, декларирани в справка към годишната данъчна декларация по Закона за данъците върху доходите на физическите лица, и не може да бъде по-малък от минималния месечен осигурителен доход и по-голям от максималния месечен осигурителен доход. Окончателните осигурителни вноски се дължат от осигурените лица върху годишния осигурителен доход в размерите за фонд "Пенсии" и за допълнително задължително пенсионно осигуряване и в размерите за фонд „Общо заболяване и майчинство" за самоосигуряващите се лица, които са избрали да се осигуряват в този фонд в срока за подаване на данъчната декларация. Годишният осигурителен доход се определя като разлика между декларирания или установения от органа по приходите при условията и по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс облагаем доход от упражняване на трудова дейност и сбора от доходите, върху които са внасяни авансово осигурителни вноски. Когато с данъчната декларация за предходната година са декларирани доходи, получени за извършена дейност през минали години, или е определен с влязъл в сила ревизионен акт по Данъчно-осигурителния процесуален кодекс по-висок или по-нисък облагаем доход, лицето подава и коригираща справка за осигурителния доход за съответната година.

За да потвърди оспореното разпореждане, директора на ТП на НОИ-С. град е приел, че е налице правното основание на чл.114 ал.2 т.2 от КСО, така както е посочено и в потвърденото разпореждане.

Съгласно цитираната разпорежба, добросъвестно получените суми за осигурителни плащания не подлежат на възстановяване от осигурените лица с изключение на изрично предвидените случаи, при които възстановяването на сумите е без лихва до изтичането на срока за доброволно изпълнение, като в т. 2 е предвидена и хипотезата, при която след изплащането им са представени нови документи или данни, които имат значение за определяне на правото, размера и срока на изплащане.

В конкретния случай, от административния орган са извършени проверки в информационната система на НОИ – „Справка окончателен размер на осигурителен доход“ съответно за 2016, 2017г. и 2018г. Тези проверки и справки, са извършени от ръководителя на контрола по разходите на ДОО към датата на издаване на разпореждане № РВ-3-21-00701855, а именно към 15.01.2020г. Установяването на данните за осигурителния доход на жалбоподателя за 2016г., 2017г. и 2018г., не могат да бъдат определени като наличие на основание по чл.114 ал.2 т.2 от КСО, а именно наличие на нови документи или нови данни, които са от значение за определяне на правото на изплатените парични обезщетения на жалбоподателя.

От доказателствата, събрани в хода на съдебното производство, се установява декларирания авансово от жалбоподателката осигурителен доход в качеството ѝ на самоосигуряващо се лице. Видно от представената по делото ГДД по чл. 50 от ЗДДФЛ за 2015 г. жалбоподателката е декларирала общ осигурителен доход в размер на 19 855,50 лв. От представената от ТД на НАП справка по ЕГН/ЛНЧ/сл. номер за самоосигуряващото се лице за съответствие между декларираните данни и направени вноски за периода м. 01.2015- м. 12.2015 г. е видно, че дължимата осигурителна вноска от М. А. по данни от данъчната декларация е в размер на 3 236,45 лв. От представената справка за задълженията по декларация обр. 6 се установява, че М. А. е декларирала дължими осигурителни вноски в размер на 2 326,74 лв., като същите са внесени от нея. Жалбоподателката не е внесла дължимия размер

на осигурителните си вноски за 2015 г., поради което не е налице основание за зачитане на осигурителен доход, както правилно е прието при извършеното преизчисляване.

Относно осигурителния доход за 2016 г., по делото е представена таблица 1 към ГДД по чл. 50 от ЗДДФЛ. Видно от указанията за попълване на таблица 1, приети като доказателство по делото, облагаемият доход в редове от 1 до 12 на колона 5 се определя, като сумата в ред 13 се разделя на броя на месеците, през които лицето е упражнявало трудова дейност като самоосигуряващо се лице, независимо от броя на отработените дни през месеца. В таблица 1 към ГДД за 2016 г. осигурителният доход на жалбоподателката не е деклариран според тези указания, като е деклариран доход за м. 06, м. 07 и м. 12.2016 г., в които жалбоподателката е във временна неработоспособност и няма нито един отработен ден. От административния орган, видно от справка партида на самоосигуряващите се лица, в колона „окончателен доход след проверка на вноските“ за 2016 г. е отразен правилно месечният доход на лицето от 1 160,33 лв. разделен на броя на месеците, пред които лицето е упражнявало трудова дейност.

Въз основа на тези данни е извършено преизчисляване на изплатените на жалбоподателката парични обезщетения за временна неработоспособност за периода 15.02.2016-10.03.2018 г.

По отношение на паричното обезщетение за временна неработоспособност за посочения в оспореното решение период е приложим чл. 54м, ал. 1 от КСО (изм. изцяло, бр. 98 от 2016 г., в сила от 01.01.2017 г.), паричните обезщетения се преизчисляват служебно до 30 юни на годината, следваща годината, за която се отнасят, по ред, определен с акта по чл. 54к, въз основа на данните по чл. 5, ал. 4, т. 1 и/или на окончателния осигурителен доход, определен съгласно чл. 6, ал. 9, и внесените окончателни осигурителни вноски. Съгласно ал. 2, т. 2 на същата разпоредба, когато в резултат на преизчисляването по ал. 1 се установи разлика между изплатения и дължимия размер на обезщетението, изплатеното в по-висок от дължимия размер се възстановява от лицето, освен когато е в резултат на неправилно подадени данни за изплащане на паричното обезщетение и/или удостоверяване на осигурителен стаж и доход от осигурителя.

Тълкуването на цитираната разпоредба налага извода, че служебното преизчисляване на паричните обезщетения се отнася за годината, предхождаща извършването на преизчислението. В конкретния случай, това преизчисление е извършено едва в началото на 2020г. и то за период от 15.02.2016-10.03.2018г., поради което не би могло да се приеме, че установяването на данните за осигурителния доход на жалбоподателя за процесния период, представляват нови документи и данни по смисъла на чл.112 ал.2 т.2 от КСО. Наличието на тези данни би следвало да бъде установено и съобразено от административния орган в съответствие с разпоредбата на чл.54м ал.1 от КСО и спазвайки посочения в същата срок

Видно от разпореждането, същото е издадено на основание чл. 114, ал. 2, т. 2 от КСО, като с него са установени добросъвестно получени парични обезщетения за временна неработоспособност за периода 15.02.2016-10.03.2018 г. в общ размер на 5 412,68 лв. Разпоредено е на

основание цитираната разпорежба тази сума да бъде възстановена от М. А.. За да бъде приложена тази норма, като правно основание за издаване на оспореното решение, следва да бъде установено, както вече бе посочено наличие на нови документи или нови данни, постъпили след изплащане на паричното обезщетение за временна неработоспособност на жалбоподателя. В случая от административния орган е направен извод, че е налице получено от жалбоподателката обезщетение в по-голям от полагащия ѝ се размер. Този извод е правилен, но наличието на този факт, не би могло да се подведе под нормата на чл.114 ал.2 т.2 от КСО.

Единственото правно основание, въз основа на което би могло да се направи преизчисление на полученото добросъвестно парично обезщетение е нормата на чл.54м ал.1 от КСО

Нормата на чл. 54м, ал. 1 от КСО е императивна, поради което не са допустими изключения от установеното с нея изискване, преизчисляването на изплатените парични обезщетения за временна неработоспособност да бъде извършено до 30.06 на годината, следваща годината, за която се отнасят. Размерът на обезщетенията за 2016 г. е следвало да бъде преизчислен до 30.06.2017 г., размерът на обезщетенията за 2017 г. е следвало да бъде преизчислен до 30.06.2018г., а размерът на обезщетенията за 2018г. е следвало да бъде преизчислен до 30.06.2019 г. Издаденото разпореждане е от 15.01.2020 г., т. е след изтичане на срока и за трите посочени години.

С оглед изложеното процесното решение, както и потвърденото с него разпореждане, са незаконосъобразни и следва да бъдат отменени.

При този изход на спора на жалбоподателя се дължат разноски на основание чл. 143, ал. 1 от АПК които са своевременно заявени. Във връзка с направеното възражение на ответника за прекомерност на адвокатското възнаграждение и като съобрази разпорежбата на чл. 8, ал. 2, т. 2 от Наредба № 1/2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, съдът приема, че претендираното адвокатско възнаграждение от 650 лв. е прекомерно, поради факта, че делото не се отличава с фактическа и правна сложност, и следва да бъдат присъдени разноски в минимален размер от 350 лв.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК Административен съд София-град, III отделение, 61 състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на М. Р. А., Решение № Ц1040-21-40/25.06.2020 г. на Директора на ТП на НОИ С.-град, както и потвърденото с него Разпореждане № РВ-3-21-00701855/15.01.2020г. на ръководителя на контрола по разходите на ДОО в ТП на НОИ С.-град, с което е установено задължение за М. Р. А. в размер на 5 412,68 лв.

ОСЪЖДА ТП на НОИ-С. град да заплати на М. Р. А. с ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място], [улица], сумата от 350 лв. /триста и петдесет/, представляваща разноски в производството.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: